

SPESIALENHETEN FOR POLITISAKER

PÅTALEVEDTAK

Dok. nr. 06

SAK NR 10706223 324/09-123

DRAP PÅ NESØYA 11. MAI 2009 – ETTERFORSKING FOR Å VURDERE MULIG STRAFFANSVAR FOR VÅPENFORVALTNING I ASKER OG BÆRUM POLITIDISTRIKT OG KONTROLL AV VÅPEN I DØDSBO I OSLO POLITIDISTRIKT

1. Hendelsen

Mandag 11. mai 2009 drepte A sin tidligere kone, B, og hennes datter. A tok deretter sitt eget liv. Drapene fant sted utenfor As bopel i [REDACTED] på Nesøya i Asker.

A og B hadde i flere år vært i en konfliktfylt skilsmisseprosess. Skiftetvisten ble avgjort ved en dom fra Borgarting lagmannsrett. Som følge av dommen skulle boligen i [REDACTED] legges ut for salg. B var ved boligen sammen med sin datter og en venninne og klargjorde eiendommen utvendig for visning da drapene fant sted.

Det kom raskt frem i media at Asker og Bærum politidistrikt hadde mottatt anmeldelser mot A tidligere, at politiet hadde vært på adressen [REDACTED] noen uker før drapene, og at A hadde våpenkort. Spesialenheten for politisaker kontaktet politimesteren i Asker og Bærum politidistrikt og ba om å få oversendt relevante dokumenter knyttet til hendelser politiet var kjent med forut for drapene. Anmodningen ble imøtekommet ved oversendelse 14. mai 2009.

2. Spesialenhetens etterforskning

Etterforskningen har bestått i innhenting av tidligere anmeldelser inngitt mot A ved Asker og Bærum politidistrikt, herunder også kopi av etterforskningsdokumentene i saken om drapene og selvdrapet 11. mai 2009. Spesialenheten har innhentet politiets oppdragslogger knyttet til utrykning til adressen [REDACTED]. Forvaltningssaken om mulig tilbakekall av våpenkort fra A er innhentet. Videre har Spesialenheten mottatt lokale rutinebeskrivelser for håndtering av våpensaker og våpen i dødsbo ved Asker og Bærum politidistrikt.

Våpenet som ble benyttet ved drapene var en US karabin med våpennummer [REDACTED]. Våpenet sto registrert på As far, C, som døde i 2003. C bodde i Oslo. Som følge av denne opplysningen kontaktet Spesialenheten for politisaker også Oslo politidistrikt for å få avklart om våpenet i dødsboet etter C var blitt fulgt opp fra politiets side. Spesialenhetens etterforskning har også søkt å avklare nærmere hvilke rutiner Oslo

Spesialenheten for politisaker

Sjefen for Spesialenheten, besøk: Grønnegata 82

Post: Postboks 93, 2301 HAMAR

Tel: 62556100 Faks: 62556102

E-post:

MWI004

politidistrikt har for å sørge for oversikt over hva som skjer med skytevåpen som har tilhørt avdøde personer bosatt i Oslo.

Spesialenheten har vært i kontakt med Politidirektoratet for å få redegjort om direktoratet har gitt retningslinjer for hvordan politidistriktene skal kunne ha oversikt over skytevåpen som er registrert på avdøde personer, og oppfølging av hva som skjer med skytevåpnene etter dødsfallet.

Det er foretatt avhør av to ansatte ved Asker og Bærum politidistrikt, én ansatt ved Oslo politidistrikt, én ansatt i Politidirektoratet samt ytterligere to personer. Samtlige har hatt status som vitner.

3. Nærmere om faktum i saken

Tidligere anmeldelser mot A

I perioden 2000 til 2009 innkom det fem anmeldelser til Asker og Bærum politidistrikt mot A. En hendelse i 2000 gjaldt brudd på båndtvangreglene, som ble avgjort med forelegg. Ved to tilfeller i 2005 ble A anmeldt av B for legemskrenkelse. Begge forholdene ble henlagt. Den 8. mars 2006 kontaktet B politiet fordi hun hadde funnet noe dynamitt i et skap i forbindelse med at hun skulle flytte ut av den felles boligen i [redacted] på Nesøya. A forklarte om dette at han hadde funnet dynamitten da han ryddet ut av sin fars hytte i Kragerø. Forholdet ble avgjort ved påtaleunntatelse.

Hendelsen 21. mars 2009

Etter dette forelå det ingen anmeldelse før lørdag 21. mars 2009. Politiet i Asker og Bærum politidistrikt ble denne dagen kontaktet av vaktelskapet G4S som hadde fått en oppringning fra et av As familiemedlemmer. Hun var bekymret for A fordi familien ikke hadde fått kontakt med ham og ønsket å komme inn i boligen for å se til ham. Politiet rykket ut til [redacted]. På bakgrunn av innholdet i meldingen og at A sto registrert med flere skytevåpen, ble det besluttet bevæpning. Situasjonen løste seg imidlertid relativt raskt ved at A kom ubevæpnet ut av huset. Han ble tatt med til leg evakten for vurdering av psykisk helsetilstand. Legen besluttet at det ikke var grunnlag for innleggelse, og han ble kjørt hjem.

Politiet ransaket boligen og fant to uregistrerte haglegevær, noen våpendeler og en del ammunisjon. De fant imidlertid ikke våpnene som sto registrert på A. A forklarte selv til politiet at disse befant seg i et våpenskap hos en navngitt jaktkamerat som bor på Romerike. Innsatsleder på stedet har forklart at det ble besluttet å anmelde A for brudd på bestemmelser i våpenloven.

Innsatsleder på stedet og operasjonsleder drøftet hvordan våpnene som befant seg hos jaktkameraten på Romerike skulle håndteres. Det ble besluttet å be en person i As familie ta kontakt med jaktkameraten for å be ham om ikke å utlevere våpnene til A dersom han kom for å hente dem. Innsatslederen har forklart at denne fremgangsmåten ble valgt da legen ikke fant grunn til innleggelse, det var ikke grunnlag for pågrepelse av A, og at politiet av hensyn til taushetsplikten ikke ønsket å bekjentgjøre for jaktkameraten at de hadde vært hos A. I følge innsatslederen ble det ikke på noe tidspunkt vurdert å kontakte Romerike politidistrikt for bistand til sikring av våpnene.

Familiemedlemmet som politiet skal ha bedt om å kontakte As jaktkamerat, var ikke til stede i [redacted] da politiet kom lørdag 21. mars 2009. Det var imidlertid vedkommendes ektefelle og han har i avhør forklart at han ikke kjente til at politiet ville

be ektefellen om å kontakte As jaktkamerat for å sikre våpnene. Spesialenheten har avhørt As jaktkamerat som har forklart at han verken har blitt kontaktet av As familie eller av politiet om sikring av våpnene.

Politiets oppfølging etter hendelsen 21. mars 2009

A ble avhørt av politiet 1. april 2009 om hendelsen som fant sted 21. mars. I avhør forklarte han at han hadde funnet haglegeværene som ble beslaglagt i huset på et loft i Kragerø i 2005 i forbindelse med rydding av et hus der som skulle selges. Han hadde oppbevart dem i våpenskapet sitt siden, og var klar over at de ikke var registrert. Han erkjente straffskyld i avhøret, men noen påtaleavgjørelse forelå ikke innen 11. mai 2009.

Politiet opprettet samtidig en forvaltningssak i henhold til våpenloven. Den 7. april 2009 ble det sendt brev til A hvor han fikk frist til 27. april 2009 med å fremlegge legeuttalelse som tok stilling til om han oppfylte kravene til personlige egenskaper for å inneha våpen. A leverte ingen erklæring innen fristen. Ifølge politiinspektøren som behandlet forvaltningssaken, ringte A til henne mandag 11. mai ca kl 14 og opplyste at han ikke hadde noen fastlege og derfor ikke hadde klart å skaffe legeerklæring innen fristen. Det ble gjort en muntlig avtale om at han skulle ta kontakt igjen uken etter.

Drapsvåpenet

Våpenet som ble benyttet til å utføre drapene og selvdrapet var en halvautomatisk rifle, som sto registrert på As far, C. C døde i 2003. Våpenet ble ikke funnet ved ransakingen 21. mars 2009. Det er uklart om våpenet befant seg i huset på dette tidspunktet.

Det er på det rene at våpnene som A hadde tillatelse til å inneha ikke ble utlevert til ham fra jaktkameraten i perioden mellom 21. mars 2009 og 11. mai 2009. Kameraten innleverte våpnene til Asker og Bærum politidistrikt den 14. mai 2009.

4. Rutiner ved Asker og Bærum politidistrikt for tilbakekall av våpenkort og kontroll av våpen i dødsbo

Spesialenheten for politisaker har fått opplyst fra Asker og Bærum politidistrikt at det ikke har vært skriftlige rutiner for informasjonsinnhenting til bruk for vurdering av tilbakekall av våpenkort. Det har imidlertid vært en fast praksis som innebærer ukentlige møter mellom saksbehandlere ved forvaltningsavdelingen og påtalejurist hvor man gjennomgår saker hvor det kan være aktuelt å tilbakekalle våpenkort.

Disse sakene kan komme opp på ulike måter:

- I de tilfeller en person av helsemessige grunner mister førerretten, kontrolleres personen opp mot våpenregisteret og det vurderes å gjøre nærmere undersøkelser knyttet til våpenkortinnhav.
- Det har vært et muntlig direktiv overfor domskontoret om at våpenkontoret får oversendt kopi av straffedommer knyttet til volds- og narkotikakriminalitet for vurdering av tilbakekall av våpenkort
- Saksbehandler ved våpenkontoret leser vaktjournalen hver morgen, med fokus på om det er beskrevet opptreden knyttet til psykisk helsevern, alkohol eller voldsbruk som foranlediger nærmere vurdering av tilbakekall av våpenkort.
- Ved beslag av våpen og ammunisjon følger det av lokal instruks fra Politimesteren i Asker og Bærum av 15. februar 2003 pkt. 4.4 at ved oppheving av beslag av våpen eller ammunisjon, skal forvaltningsavdelingen straks underrettes med henblikk på å vurdere tilbakekall av våpenkort.

- Ved melding fra helsepersonell om pasienter som ikke lenger er egnet til å inneha våpenkort. Politidistriktet sendte for øvrig 7. april 2009 brev til kommuneoverlegene i Asker og Bærum og til lokalt sykehus, der de minnet om plikten til å underrette politiet om psykisk ustabile personer som helsepersonellet kjenner til er i besittelse av våpen.

Når det gjelder kontroll av våpen i dødsbo, har Spesialenheten fått opplyst at namsfogden mottar alle dødsfallmeldinger i distriktet. Asker og Bærum politidistrikt har en avtale med namsfogden som går ut på at namsfogden rutinemessig foretar en sjekk opp mot våpenregisteret. Ved treff i våpenregisteret på avdøde personer, sendes melding til politiet. Politiet sender brev til den som er oppgitt som skiftefullmektig i boet med informasjon om hva som må gjøres med våpen som tilhørte avdøde. Slikt brev sendes ca 60 dager etter dødsfallet. Politidistriktet har opplyst at man også har rutiner for purring ved manglende svar.

5. Retningslinjer ved Oslo politidistrikt for behandling av skytevåpen i dødsbo

Spesialenheten har avhørt seksjonssjef for utlendings- og forvaltningsseksjonen ved Oslo politidistrikt. Han har forklart at politidistriktet inntil 2002 mottok lister fra Ullevål Universitetssykehus over avdøde personer, som så ble avstemt mot våpenregisteret. Etter 2002 har denne rutinen falt bort. Oslo politidistrikt har ikke gjort noe konkret i forhold til våpnene som befant seg i dødsboet etter C.

6. Sentrale direktiver angående våpen i dødsbo

Spesialenheten har avhørt seksjonssjef ved juridisk seksjon i Politidirektoratet, Steinar Talgø. Han har forklart at direktoratet ikke har gitt retningslinjer for politidistriktenes behandling av skytevåpen fra dødsbo, og at man ikke har oppfattet at slike retningslinjer har vært etterspurt av politidistriktene. Den 16. mars 2009 ble det imidlertid lagt ut melding på intranettet til "faggruppe forvaltning" som gir anvisning på hvordan politidistriktene skal kunne få oversikt over avdøde personer som innehadde våpenkort i sitt distrikt. I tillegg ble våpenregistret senest "vasket" mot folkeregisteret den 20. juni 2008 og 17. juni 2009. Ved denne prosedyren kommer det frem hvilke avdøde personer som står registrert med våpenkort. Talgø har vedlagt sin forklaring materiale som ble brukt ved forvaltningssjefsmøtene i april 2008 og i mai 2009. Her går det frem at det ble opplyst at det finnes et stort antall våpen registrert på eiere som er avgått ved døden (ca 30 000 døde eiere oppført med ca 50 000 våpen).

7. Spesialenhetens vurdering og konklusjon

Innledning

Spesialenheten for politisaker skal gjennomføre etterforskning for å avklare om ansatte i politiet eller påtalemyndigheten har gjort seg skyldig i straffbare tjenestehandlinger. Denne saken er vurdert i forhold til straffeloven § 325 nr. 1 om grov uforstand i tjenesten. Det er særlig et mulig straffansvar for Asker og Bærum politidistrikt eller Oslo politidistrikt som foretak som har vært aktuelt. Spesialenheten har ikke funnet grunnlag for å rette etterforskningen mot noen enkeltperson for straffbare tjenestehandlinger. Etter straffeloven § 48a kan et foretak straffes når noen som har handlet på vegne av foretaket kan straffes. Dette gjelder selv om ingen enkeltperson kan straffes for overtredelsen og gjør det dermed mulig å straffe foretak for såkalte kumulative eller anonyme feil. Bruken av foretaksstraff er fakultativ. Ved avgjørelsen av om foretaksstraff skal ilegges, skal det

blant annet særlig tas hensyn til om foretaket ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne ha forebygget overtredelsen, samt straffens preventive virkning, jf. straffeloven § 48b.

I forhold til straffeloven § 325 første ledd nr. 1, vil foretaksstraff kunne være aktuelt dersom politidistriktet har mangelfulle retningslinjer, der en hendelse tilsier at det foreligger mangelfull kunnskap hos ansatte i virksomheten om de aktuelle retningslinjene, eller der handlemåten til ansatte i ledende stillinger er kritikkverdige uten at avviket fra forsvarlig handlemåte er av en slik karakter at det gir grunnlag for personlig straffansvar.

Rettspraksis viser at det skal en del til før straffeloven § 325 nr. 1 kommer til anvendelse. I avgjørelsen inntatt i Rt. 1986 s. 670 har Høyesterett uttalt at for å kunne straffes etter bestemmelsen må det foreligge en *”kvalifisert klanderverdig opptreden som foranlediger sterke bebreidelser for mangel på aktsomhet”*. Denne normen er det gjentatte ganger vist til i senere rettspraksis.

Ved vurderingen av om det er utvist ”grov uforstand” må det tas utgangspunkt i om det er handlet i samsvar med det regelverk som nærmere fastsetter hvordan tjenestehandlinger relevante for den aktuelle hendelsen skal utføres.

Rettslig grunnlag for politiets kontroll med våpen hos private

Politiet er gjennom våpenloven med forskrifter tillagt kontrollmyndighet med omsetning og erverv av våpen. Den som vil erverve eller inneha et våpen, må ha tillatelse fra politimesteren (våpenkort), jf. våpenloven § 7 og 8. Våpenloven § 10 første ledd bestemmer at våpenkort skal tilbakekalles dersom innehaveren ”ikke er edruelig og pålitelig eller dersom han av særlige grunner kan anses som uskikket til å ha skytevåpen”. Det beror på et skjønn om vilkårene for tilbakekall er til stede, men dersom politimesteren finner at vilkårene for tilbakekall er oppfylt, foreligger en plikt til å treffe vedtak om tilbakekall, jf. Ot. prp. nr. 74 (1996-1997) s. 21. Blir våpenkort tilbakekalt skal våpenkort og skytevåpenet innleveres til politiet, og politimesteren kan nedlegge forbud mot at vedkommende for framtiden eier eller innehar skytevåpen.

Finner politiet at det kan være grunn til å tilbakekalle våpenkortet, vil det normalt opprettes en forvaltningssak etter våpenloven. Relevant informasjon for vurderingen av tilbakekall innhentes og våpenkortinnehaveren gis anledning til å uttale seg før endelig vedtak fattes. Allerede ved forhåndsvarsel om tilbakekall, kan det besluttes at våpen og ammunisjon skal innleveres.

Det er videre klart at tjenestemenn som kommer til et sted hvor det finnes ulovlige våpen eller situasjonen er slik at våpnene kan utgjøre en trussel, kan beslaglegge våpnene med hjemmel i straffeprosessloven § 203 jf. § 206 eller ta våpnene i forvaring med hjemmel i politiloven § 7 annet ledd.

Politiet er også tillagt kontrollansvar for at våpen oppbevares forsvarlig, jf. våpenloven § 27 a.

Asker og Bærum politidistrikts håndtering av informasjon om A

Det fremgår av etterforskningen at A hadde flere anmeldelser mot seg i perioden 2000 til 2009. Enkelte av disse forholdene kan etter sin art gi grunnlag for inndragning av våpenkort. Disse sakene ble imidlertid henlagt. På bakgrunn av anmeldelsene var det kjent for politiet at det hadde vært et samlivsbrudd med etterfølgende høyt konfliktnivå

mellom A og B. Spesialenheten er imidlertid av den oppfatning at politiet ikke gjennom disse sakene hadde informasjon som tilsa at As våpenkort skulle vært inndratt før 21. mars 2009.

Den 21. mars 2009 fant politiet flere uregistrerte våpen hos A. Dette er i seg selv alvorlige brudd på våpenloven som tilsier at det opprettes sak om tilbakekall av våpenkortet. Innsatsleder og operasjonsleder beslagla de uregistrerte våpnene og gjorde samtidig en vurdering av at A ikke burde ha tilgang på sine registrerte våpen. A oppga selv hvor disse befant seg. Spesialenheten er kritisk til den løsningen som ble valgt for å sikre at A ikke fikk tilgang til disse. Hvis politiet først foretar en vurdering som går ut på at det ikke er forsvarlig å la en person ha tilgang til våpen, bør ansvaret for dette ikke overlates til private. Alternativ fremgangsmåte her ville være å bringe vakthavende jurist inn i saken for en vurdering av om våpenkortet skulle tilbakekalles umiddelbart eller om det eventuelt skulle gis forhåndsvarsel og besluttes at våpnene skulle innleveres. Romerike politidistrikt kunne deretter kontaktes for bistand til å innhente våpnene. I tillegg til at det er betenkelig av hensyn til involverte private personers egen sikkerhet, medfører den valgte løsningen at politiet ikke hadde noen kontroll over hvordan de registrerte våpnene faktisk var oppbevart og om det eventuelt fantes flere uregistrerte våpen som A hadde tilgang til.

Selv om den valgte løsningen vurdert i ettertid fremstår som kritikkverdig, anser Spesialenheten at det ikke er grunnlag for nærmere å vurdere straffansvar for overtredelse av straffeloven § 325 nr. 1 overfor tjenestemennene som tok denne beslutningen. Det vises til hva som er sagt innledningsvis om rettspraksis for bruk av denne bestemmelsen. Ved vurderingen er det lagt vekt på at de ansvarlige tjenestemennene har vurdert denne løsningen som mest taktfull i forhold til den relativt sett mindre alvorlige situasjonen som løste seg ved As samarbeid. Det vises imidlertid til at Spesialenheten blant annet med grunnlag i denne hendelsen, anmoder om at saken vurderes administrativt av Asker og Bærum politidistrikt.

Kort tid etter politiets oppdrag på As bopel den 21. mars 2009, ble det besluttet å opprette en forvaltningssak etter våpenloven i forhold til A. Ansvarlig saksbehandler har forklart at hun foretok vurderingen på bakgrunn av opplysninger i oppdragsloggen om hendelsen 21. mars 2009. Hun tilskrev A 7. april 2009 og ba ham fremskaffe en legeattest som vurderte om han oppfylte helsemessige krav til å inneha skytevåpen. Det ble ikke funnet å være grunnlag for å sende forhåndsvarsel om mulig tilbakekall av våpenkort eller innlevering av våpnene registrert i våpenkortet. Beslutningen var blant annet basert på at As psykiske helsesituasjon ikke var alvorlig nok for umiddelbar innleggelse.

Selv om det i ettertid kan diskuteres om det var riktig ikke å gi forhåndsvarsel til A og sørge for innlevering av våpnene basert på den informasjonen politiet hadde om hans personlige forhold og psykiske helse, anser Spesialenheten det klart at det ikke hefter forhold ved saksbehandlingen eller skjønnsutøvelsen som gir grunnlag for å vurdere individuelt straffansvar. Det ble i tråd med rutinene opprettet en forvaltningssak på bakgrunn av hendelser ført i politiets oppdragslogg og tatt kontakt med A for informasjonsinnhenting. Det er videre faktisk foretatt en vurdering av at det ikke var grunnlag for strakstiltak i forhold til de opplysninger om A som politiet hadde tilgjengelig.

Spesialenheten mener etter dette at saken må henlegges for Asker og Bærum politidistrikt. Saken viser at politiets håndtering av sitt ansvar som kontrollør av As

våpeninnhav, kunne vært bedre. Det er likevel ikke avdekket slike anonyme eller kumulative feil at håndteringen kan karakteriseres som en overtredelse av straffeloven § 325 nr. 1.

Etterforskningen viser også at politidistriktet har fulgt en praksis som gir mulighet til å fange opp tilfeller der det kan være aktuelt å tilbakekalle våpenkort. Praksisen har imidlertid ikke vært systematisert i egen instruks.

Politidistriktet har ikke hatt kunnskap om at A var i besittelse av våpenet som ble brukt ved drapene og selvdrapet. Våpenlovens system er slik at det er den som ønsker å erverve eller inneha et våpen som må søke om våpenkort. Det gjelder også for våpen som skal overtas som arv. Når en innehaver av våpenkort dør, skal våpenkortet innleveres. Utgangspunktet er altså at den eller de som har ansvaret for dødsboet, må sørge for at politiet får våpenkortet og våpnene tas korrekt hånd om. Som ansvarlig for våpenforvaltningen spesielt og generelt som et ledd i arbeidet med sikkerhet og kriminalitetsbekjempelse, er det likevel naturlig at politiet har rutiner for å ha en viss kontroll på våpen i dødsbo. Det vises til punkt 6 over om sentrale retningslinjer om våpen i dødsbo. Asker og Bærum politidistrikt har hatt en muntlig avtale med namsfogden som innebærer at politidistriktet får kunnskap om skytevåpen i dødsbo. Distriktet har rutiner for å følge opp slik at våpen enten avhendes, innleveres eller overføres til arvinger på reglementert måte. Det synes imidlertid som kunnskapen har vært noe personavhengig, og det er potensial for at politidistriktet sørger for større grad av skriftlige rutiner på disse områdene.

Konklusjonen er at politidistriktet har hatt rutiner som selv om de i begrenset grad har vært skriftlige, i praksis har det gitt mulighet til å ivareta de oppgavene politidistriktet har ansvar for å håndtere på dette området.

Vurdering i forhold til Oslo politidistrikts håndtering av våpen i dødsbo

Oslo politidistrikt har de senere år manglet skriftlige rutiner som sørger for at politidistriktet får kunnskap om våpen i dødsbo og kan følge opp disse. Det har heller ikke vært annen praksis som har innebåret at politidistriktet har fulgt opp denne oppgaven. Dette øker risikoen for at besittelsen av skytevåpen og ammunisjon går over på personer som ikke har nødvendig tillatelse til å inneha dette. Manglende kontroll med hvilke personer som har adgang til skytevåpen og ammunisjon øker risikoen for at gjenstandene benyttes til straffbare handlinger. I denne saken er et slikt skytevåpen benyttet til to drapshandlinger og et selvdrap.

Selv om det er et åpenbart forbedringspotensial for politidistriktet på dette området, kan ikke Spesialenheten se at denne svikten innebærer slikt avvik at det gir grunnlag for straffansvar for overtredelse av straffeloven § 325 nr. 1. Det vises særlig til det som er sagt over om ansvarsfordelingen mellom private og politiet for våpen i dødsbo.

Administrativ vurdering

Spesialenhetens etterforskning avdekket at det kan synes som det er behov for mer bevissthet rundt, og en mer ensartet praksis i politidistriktene, både hva gjelder skriftlige rutiner for å avdekke skytevåpen i dødsbo og oppfølging av dette, og rutiner for informasjon om omstendigheter som gjør det aktuelt å vurdere tilbakekall av våpenkort. Spesialenheten mener at beslutningen om å be private sørge for at en person ikke får tilgang til våpen som er registrert på vedkommende, også gir grunnlag for administrativ vurdering. Det er en viktig politioppgave å sørge for at personer som er vurdert uskikket til det, ikke har tilgang til våpen. Spesialenheten har sett eksempler på at den løsningen

som her ble valgt, er benyttet også i andre distrikter. Det er mange grunner til at en løsning der privatpersoner blir satt til å besørge sikring, ikke er heldig. Spesialenheten anbefaler derfor at saken vurderes administrativt i de berørte politidistriktene og i Politidirektoratet, jf. påtaleinstruksen § 34-7 annet ledd.

Vedtak

Saken henlegges for Asker og Bærum politidistrikt og Oslo politidistrikt fordi foretaksstraff ikke er hensiktsmessig, jf. straffeloven § 48 a.

Vedtaket sendes politimestrene i Asker og Bærum og Oslo til underretning og til administrativ vurdering, jf. påtaleinstruksen § 34-7 andre ledd. Politimestrene bes sørge for at egne berørte ansatte gjøres kjent med vedtaket.

I medhold av påtaleinstruksen 34-7, andre ledd, oversendes saken til Politidirektoratet for administrativ vurdering.

Sjefen for Spesialenheten for politisaker, 17. september 2009

Jan Egil Presthus

Guro Glærum Kleppe
juridisk rådgiver